

Salcâmi au înflorit!

Intel1anima

Zori de ziuă, zori de dor,
Ale soarelui Vestale,
Trupu-și scaldă-ncetișor
În parfumul de bujor
Și se-mbracă în petale.
Firele de iarbă nouă,
Trezite din somnul lor,
Întind cupe mari de rouă,
Taie verdele în două
Și le dau și zorilor.
Zorile ridică-n cer
A nopții neagră cortină,
Stelele adorm și pier,
Visele zboară-n eter,
Pe Pământ e doar lumină.
Soarele întinde-o rază,
Ochii-și freacă somnoros
Și-i deschide ca să vază
Cât de tare luminează,
Pentru-a-i dea lumii prinos.
Dar, privind în jos, tresare,
Cască gura aiurit

Și exclamă cu mirare:

„Minunată întâmplare!

Salcâmi au înflorit!"

Vocea caldă din azur

Păsări, ierburi, flori trezește.

Macul roșu și mahmur

Cu ciudă privește-n jur,

Mireasma îl amețește.

„Câtă nedreptate-n zori!"

Spuse el. „Înnebunesc!

Are spini de te-nfiori,

Dar e plin de albe flori,

Pe când eu mă înroșesc."

Diafana păpădie,

Deși a primit în dar

Boabe mari de apă vie

Și nimb, strigă: „Măi, să fie!

Am să-nfloresc și eu iar!"

Socul coboară din vise

Ca de pe un alt tărâm,

Palme-ntinde albe, ninse.

„Sunt mai luminat, își zise,

Decât falnicul salcâm."

Delicata iasomie

Lung privește către drum,
Vântul lin prin crengi adie,
Dor înmiresmat o-mbie
Spre-al salcânilor parfum.
Zvon dau depărtărilor
Păsări multe și sprintăre,
Roată dau cărărilor
Și glas întrebărilor:
„Ce e? Ce e? Un alt soare?”
Soarele-și face balsam
De miresme și culori,
Eu nu vreau decât să am
Cuibul aninat pe-un ram
De salcâm cu multe flori.